

на неговата кивара произлѣзнаха оныя семь шумящи градски кулы. И зато се нариче: Градъ сосъ семь кулы, или семь могилы.

Населеницы отъ Мегара утвердиха се тамъ въ 659 год. преди Христа, обаче не знаяха сходното положеніе на онова мѣсто да употребатъ за търговина, и градъ прія своята значителность чрезъ търговците отъ Милита, (Малта). Персіаните въ тѣхните военны походы противъ Греція, разориха го, но пошто побѣдени станаха, утвердиха се въ него Шпартанците, отъ коихто въ 408 год. преди Христа презъ издайничество отторгнутъ стана. Потрясенъ отъ дълготрающыте внутренны гречески войны, придоби Византія найсетне своята сила и самостоятельность, на която ни Филипъ Македонскій не е можалъ да надвие.

Византія начна тогдa велелѣпно да цафти. Търговината ѝ спечали многи богатства, а искусството употреби оныя мѣста за украшеніе сосъ великолѣпны здавія; които обаче съ желѣзната ржка на Царя Септимія Северавъ 169 год. преди Христа разориха се защото Византія держеше страна на Северова Соперника Царя Крискентіа Негра. Между това пакъ не е щялъ Северъ Царь, безчестіето, което му е чрезъ разореніето на оный величественный градъ струвало, на неговото име да остане, созида го пакъ, и нарече го Антонія. Ещѣ и други нѣкои внутренни войны колебаха се тамъ, догдѣ се найсетне рѣшилъ бѣше великій Царь Константинъ, да премѣсти царскій свой Престоль въ това поспѣшно мѣсто.

Христіанство се приемваше въ греческите страны поусердно, затова е можалъ и Христіанскій Царь, тука полесно да послѣдува на своите, на далекъ простырающыте се чертежны намѣренія, нежели въ Римъ. Онъ даде на той новоизбранный отъ него Градъ име „Новый Римъ”,